

ROMÂNIA
MINISTERUL CULTURII
03 03 1992

COMUNICAT

Ministerul Culturii dorește să facă următoarele precizări referitoare la apărarea, conservarea și restaurarea unor bunuri care fac parte din patrimoniul cultural național:

1. Deși Ministerul Culturii este primul dintre organismele ce se preocupă de aceste probleme, trebuie cunoscut faptul că el îndeplinește aceste obligații printr-o instituție specializată, Direcția Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice.

Această instituție este subordonată numai din punct de vedere administrativ Ministerului Culturii, deoarece deciziile pe care Direcția Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice trebuie să le pună în practică (inclusiv modul de folosire al bugetului ce îi este acordat), aparțin Comisiei Naționale a Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice, care este formată din specialiști de mare prestigiu și care este un organism neguvernamental.

2. La dispoziția Comisiei Naționale a Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice a fost pusă de la buget, pentru anul 1992, o sumă de numai 240 milioane lei, absolut necorespunzătoare față de situația dezastruoasă în care au fost aduse monumentele istorice în regimul comunist.

3. Deși «Legea monumentelor, ansamblurilor și siturilor istorice» a fost înaintată Adunării Deputaților — Comisia Culturală — încă de la data de 16 octombrie 1991, nici până acum, în luna martie 1992, ea nu a fost încă supusă spre dezbateră Parlamentului.

În lipsa acestei legi, atât Ministerul Culturii cât și Comisia Națională a Monumentelor, Ansamblurilor și

Siturilor Istorice se află în imposibilitatea de a acționa în mod eficient în domeniul patrimoniului imobiliar al țării.

4. În mod paradoxal, Ministerul Culturii are de făcut față atât interpelărilor parlamentare cât și unor notificări ale prefecturilor și primăriilor, când este cunoscut faptul că apărarea monumentelor istorice nu este un domeniu rezervat acestui minister ci acestei comisii.

Ea trebuie să constituie una dintre principalele preocupări de acțiune ale parlamentarilor cât și ale organelor locale în raza lor de acțiune teritorială.

5. De altfel, patrimoniul imobiliar al țării este protejat și prin Codul Penal, care prevede în articolul 360, aflat și astăzi în vigoare, următoarele: «distrugerile sub orice formă (nota noastră deci și din neglijență), fără necesitate militară, de monument sau construcție care are o valoare artistică, istorică, arheologică, de muzee, mari biblioteci, arhive de valoare istorică sau științifică, opere de artă, manuscrise, cărți de valoare, colecții științifice sau colecții importante de cărți, de arhive ori reproduceri ale bunurilor de mai sus și, în general, a oricăror valori culturale ale popoarelor, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani, interzicerea unor drepturi și confiscarea parțială a averii».

Ministerul Culturii solicită, deci, tuturor organelor puterilor executive, legislative sau administrative care, — alături de acesta și de Comisia Națională a Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice — au obligația să vegheze asupra patrimoniului cultural național, să apeleze la ajutorul legii pe-

nale ori de câte ori se găsesc confruntate cu cazuri concrete de ultragii de orice fel, aduse acestui patrimoniu.

6. În ceea ce privește patrimoniul cultural național mobil, trebuie menționat că dl. Radu Florescu, pe atunci președintele Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, a avut în februarie 1990 inițiativa abrogării legii nr. 63/1974, a Patrimoniului Cultural Național, înainte de a se asigura că alte reglementări vor interveni imediat. Totuși, pericolul furturilor și trecerii peste hotare a obiectelor din Patrimoniul Cultural Național Mobil constituie o falsă problemă. Cel puțin în privința trecerii peste graniță a unor astfel de obiecte, Legea Vămile continuă să existe și dacă organele în cauză își fac datoria, alarmarea opiniei publice în această privință este neîntemeiată.

Sub celălalt aspect, al furturilor de obiecte aparținând Patrimoniului Național Mobil, ele se află în creștere în egală măsură în care criminalitatea, în general, se află, din păcate și ea, în creștere în țara noastră. De acest aspect nu poate fi în nici un fel făcut răspunzător Ministerul Culturii;

Asigurarea securității obiectelor din Patrimoniul Cultural Național constituie una dintre cerințele adresate continuu de către Ministerul Culturii instituțiilor în drept să o facă, instituții aparținând Ministerului de Interne, Poliției și Jandarmeriei. Propunerea noastră reiterată în dese rânduri, de a se înființa o Poliție (Jandarmerie) a Patrimoniului Național, organ specializat de protecție, datează de cinci luni.

Secretar de Stat,
RADU BOROIANU